

Bryssel den 12 maj 2016
(OR. en)

8850/16

COHAF 30
DEVGEN 92
ALIM 4
ONU 56
FAO 16
COJUR 13
COAFR 128
MAMA 72
MOG 52
COEST 119
COASI 80
COLAC 29
PROCIV 31
RELEX 382

LÄGESRAPPORT

från: Rådets generalsekretariat
av den: 12 maj 2016
till: Delegationerna

Föreg. dok. nr: 8567/16

Ärende: Slutsatser från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om världstoppmötet om humanitära frågor

För delegationerna bifogas slutsatserna från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om världstoppmötet om humanitära frågor, som antogs vid rådets 3462:a möte den 12 maj 2016.

**Slutsatser från rådet och företrädarna för medlemsstaternas
regeringar, församlade i rådet, om världstoppmötet om humanitära frågor**

1. Världstoppmötet om humanitära frågor innebär en unik möjlighet för det internationella samfundet att bära sin del av ansvaret för att rädda liv, minska lidandet och bevara den mänskliga värdigheten. EU och dess medlemsstater välkomnar den kraftfulla vision som presenteras i FN:s generalsekreterares rapport med titeln *One Humanity: Shared Responsibility* och dess "agenda för mänskligheten".
2. EU och dess medlemsstater är fast beslutna att arbeta för betydande framsteg på vart och ett av de fem huvudsakliga ansvarsområden för vilka FN har utarbetat centrala åtaganden.
3. För att den vision som beskrivs av FN:s generalsekreterare ska bli verklighet måste världstoppmötet om humanitära frågor leda till omdanande förändringar och beslutsamma åtgärder från alla berörda parter sida, som bygger på åtaganden inom Sendai-ramverket för katastrofriskreducering, 2030-agendan för hållbar utveckling och Parisavtalet om klimatförändringar. Världstoppmötet om humanitära frågor kommer också att utgöra ett viktigt steg på vägen mot toppmötet i FN:s generalförsamling om hanteringen av stora flykting- och migrantströmmar den 19 september 2016. Vi har åtagit oss att delta fullt ut i denna gemensamma strävan.
4. Som världens största givare av humanitärt bistånd har EU och dess medlemsstater intagit en ledande ställning när det gäller att stödja världstoppmötet om humanitära frågor¹. Vi upprepar vårt engagemang för de humanitära principerna om humanitet, neutralitet, opartiskhet och oberoende², och för förhindradet av en politisering och instrumentalisering av humanitärt bistånd. Vi uppmanar världens ledare och alla berörda parter att göra detsamma i Istanbul.

¹ Kommissionens meddelande *Mot världstoppmötet om humanitära frågor: ett globalt partnerskap för effektiva humanitära insatser som utgår från gemensamma principer* (11667/15), rådets slutsatser om den förberedande processen inför världstoppmötet om humanitära frågor (15232/15), Europaparlamentets resolution om förberedelse inför världstoppmötet om humanitära frågor: utmaningar och möjligheter för humanitärt bistånd (2015/2051(INI)).

² Även inskrivna i Europeiskt samförstånd om humanitärt bistånd (EUT C 25, 30.1.2008, s. 1).

Globalt ledarskap för förebyggande och avslutande av konflikter

5. Humanitära insatser får inte vara en ersättning för politiska lösningar. Man måste gripa sig an grundorsakerna till kriser och konflikter för att få ett slut på onödiga förluster av människoliv och onödigt lidande. Huvudansvaret för att förhindra och lösa konflikter åligger nationella regeringar och icke-statliga parter i väpnade konflikter och förutsätter att befolkningsgrupper och det civila samhället kan medverka i politiska processer och styrningsprocesser. EU och dess medlemsstater är medvetna om kvinnors särskilda roll när det gäller konfliktförebyggande processer, konfliktlösningsprocesser och fredsprocesser. EU och dess medlemsstater står beredda att stödja dessa processer genom att investera mer i varningar och insatser i ett tidigt skede samt genom att utnyttja hela den uppsättning policyer och verktyg som står dem till buds i linje med EU:s övergripande strategi³, inom vars ram man hanterar alla skeden i konflikter eller andra externa kriser genom varningar och beredskap, konfliktförebyggande och medling, krishantering, snabb återhämtning, stabilisering och befastande av fred. EU och dess medlemsstater bekräftar ånyo att konfliktlösning, konfliktförebyggande och förhindrande av att konflikter bryter ut på nytt, utgör ett av de viktigaste målen för EU:s externa åtgärder.

³ Gemensamt meddelande *EU:s övergripande strategi för externa konflikter och kriser* (17859/13); rådets slutsatser om EU:s övergripande strategi (9644/14).

Upprätthållande av normer för skydd av mänskligheten

6. EU och dess medlemsstater kommer att fortsätta att kraftfullt och konsekvent höja sin röst för att internationell rätt ska iakttas, däribland internationell humanitär rätt, flyktingrätt och internationell människorättslagstiftning. Grova kränkningar av internationell humanitär rätt åsamkar människor oacceptabelt lidande och förvärrar humanitära kriser. Alla parter i väpnade konflikter måste följa internationell humanitär rätt, däribland principerna om distinktion, proportionalitet och försiktighet som även återspeglas i internationell sedvanerätt. Detta är av särskild vikt för skyddet av civila, frihetsberövade, personer försatta ur stridbart skick och civila objekt⁴. Det är också av allra största betydelse för skyddet av humanitär personal, vårdpersonal, patienter och vårdinrättningar; EU och dess medlemsstater kommer att fortsätta att aktivt verka för alla åtgärder som står till buds för att förhindra att dessa blir måltavlor vid konflikter. EU och dess medlemsstater kommer att låta iakttagande av internationell humanitär rätt stå kvar överst på den internationella dagordningen och därvid stärka dialogen och samarbetet stater emellan om tillämpningen av internationell humanitär rätt och helt ut genomföra EU:s riktlinjer om främjande av internationell humanitär rätt⁵.
7. Staterna har huvudansvaret för att se till att ansvar utkrävs för brott mot internationell humanitär rätt. EU och dess medlemsstater uppmanar samtliga stater att motverka att förövare av brott mot internationell humanitär rätt går ostraffade och uppmanar samtliga parter i väpnade konflikter att stödja världsomspännande ansträngningar att systematiskt bevaka, inrapportera och utreda brott mot internationell humanitär rätt och se till att ansvar utkrävs. Vi ställer oss bakom arbetet för att stärka rättssystemet i världen, närmare bestämt genom att stärka inhemska jurisdiktioners kapacitet, särskilt genom att vidareutveckla processer för ömsesidig rättslig hjälp, och genom att ytterligare främja samarbetet med oberoende och opartiska nationella, regionala och internationella mekanismer så att de som bär ansvaret för brott mot internationell humanitär rätt skyndsamt ställs inför rätta. EU och dess medlemsstater kommer att fortsätta att stödja Internationella brottmålsdomstolen, inte minst genom att verka för universalitet och komplementaritet gentemot inhemska rättsväsenden. Vi uppmanar medlemmarna av FN:s säkerhetsråd att inte rösta emot trovärdiga utkast till resolutioner i säkerhetsrådet om snabba och beslutsamma åtgärder för att få folkmord, brott mot mänskligheten eller krigsförbrytelser att upphöra eller för att förhindra sådana brott.

⁴ T.ex. skolor, kulturföremål och platser för religionsutövning.

⁵ EUT C 303 av den 15.12.2009.

8. EU och dess medlemsstater kommer genomgående att integrera skyddsåtgärder i hela insatsen med beaktande av specifika befolkningsgruppers behov, sårbarhet och förmåga. Det behövs ökade påtryckningsåtgärder för att man ska kunna garantera humanitärt tillträde, vilket möjliggör säkert och obehindrat tillhandahållande i tid av bistånd till alla behövande människor.
9. EU och dess medlemsstater är beslutna att verka för att utrota alla former av sexuellt och könsrelaterat våld, för att garantera att överlevare behandlas med värdighet och får det stöd som behövs för att de ska kunna återuppbygga sina liv och för att ställa förövarna till svars för sina brott.

Se till att ingen hamnar på efterkälken

10. Löftet i 2030-agendan om att se till att ingen hamnar på efterkälken och att sträva efter att först nå fram till dem som ligger längst efter måste tillämpas likvärdigt för de personer som drabbats av humanitära kriser och katastrofer, inklusive flyktingar och internflyktingar. EU och dess medlemsstater upprepar sitt åtagande om att sätta människan i centrum för sina humanitära insatser. Kvinnor, barn, äldre och personer med funktionsnedsättning är oproportionerligt sårbara för effekterna av katastrofer och konflikter. Under humanitära insatser måste man beakta deras särskilda behov och förmåga och involvera dem under hela insatsen.
11. EU och dess medlemsstater föreslår en ny, utvecklingsinriktad politisk ram för att ta itu med tvångsförflyttning av befolkningen, tillsammans med humanitärt bistånd. Denna strategi tas upp i kommissionens meddelande *Ett värdigt liv: Från biståndsberoende till självständighet: Tvångsförflyttning och utveckling*⁶. Syftet med den är att främja självständighet och resiliens för de fördrivna personerna och deras värdsamhällen genom att säkerställa hållbar försörjning och tillgång till grundläggande tjänster, inklusive utbildning på alla nivåer. Denna ram kommer att bygga vidare på ett brett engagemang bland internationella givare, värdregeringar, lokalsamhällen, det civila samhället och de fördrivna personerna själva och målet är att förbättra levnadsvillkoren under långvariga tvångsförflyttningar, uppnå varaktiga lösningar för att sätta stopp för tvångsförflyttningar och mildra chocken för värdländer till följd av storskaliga förflyttningar av människor.

⁶ 8339/16, COM(2016) 234.

12. EU och dess medlemsstater arbetar för närvarande med de flerdimensionella underliggande orsakerna till den aktuella flyktingkrisen och de omfattande tvångsförflyttningarna, bland annat genom att intensifiera sina konfliktförebyggande insatser, lösa befintliga konflikter och ta itu med klimatförändringar och kränkningar av de mänskliga rättigheterna, som alla är viktiga drivkrafter för tvångsförflyttningar. EU och dess medlemsstater kommer att fortsätta att främja kollektiva globala lösningar på de underliggande orsakerna till tvångsförflyttningar, bidra till att hitta hållbara lösningar och bygga upp resiliens i sårbara samhällen.
13. EU och dess medlemsstater är fast beslutna att garantera att kvinnor och flickor fullt ut är delaktiga och företrädare på lika villkor i katastrofriskreducering, förebyggande och lösning av konflikter, återuppbyggnad och återställande efter konflikter och i alla faser av det humanitära biståndet och utvecklingsprocessen. Vi bekräftar vårt åtagande när det gäller FN:s säkerhetsråds resolution 1325 och dess uppföljningsresolutioner samt att fullt ut genomföra EU:s andra handlingsplan för jämställdhet för perioden 2016–2020⁷, som utgör en resultatinkriktad ram för att man ska kunna göra framsteg med agendan för jämställdhet och kvinnors egenmakt i alla EU:s yttre förbindelser. Rådet uppmuntrar alla medlemsstater att ansluta sig till uppmaningen till insatser mot könsrelaterat våld i krissituationer⁸ och att genomföra färdplanen⁹.

⁷ Det gemensamma arbetsdokumentet *Åtgärder för jämställdhet och kvinnors egenmakt: Förändra flickors och kvinnors liv genom EU:s yttre förbindelser 2016–2020*, som bifogas rådets slutsatser om handlingsplanen för jämställdhet 2016–2020 (13201/15).

⁸ *Call to Action on Protection from GBV in Emergencies* (En uppmaning till insatser mot könsrelaterat våld i krissituationer) lanserades av Storbritanniens ministerium för internationell utveckling (DFID) och Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete (Sida) i Sverige i november 2013
https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/256872/Final_Communique_v_11_Nov_4.pdf

⁹ *Call to Action Road Map 2016–2020* (En uppmaning till insatser för färdplanen 2016–2020) lanserades av USA:s utrikesminister John Kerry och Sveriges utrikesminister och vice statsminister Margot Wallström den 1 oktober 2015 vid högnivåevenemanget i anslutning till FN:s generalförsamlings 70:e session i New York
<http://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/Call-to-Action-Roadmap.pdf>

Från tillhandahållande av bistånd till minskning av behovet

14. EU och dess medlemsstater kommer ytterligare att öka ansträngningarna för att bemöta de bakomliggande orsakerna till sårbarhet och skydda resultaten på utvecklingsområdet. EU och dess medlemsstater i synnerhet anser att man bättre bör koppla samman det humanitära biståndet och utvecklingssamarbetet redan innan någon kris har ägt rum, detta för att förbättra förmågan att förutse, förbereda för och reagera vid en kris eller katastrof, och bygga upp resiliens. Det kommer att vara avgörande att skapa synergieffekter mellan de olika instrumenten, inbegripet de som rör klimatförändring, katastrofriskreducering och utrotning av fattigdom.
15. EU och dess medlemsstater åtar sig att säkerställa att det internationella humanitära systemet kan ta sig an nuvarande och framtida utmaningar på ett tillförlitligt och förutsägbart sätt. Detta kräver ett starkt ledarskap med egenmakt både på internationell och lokal nivå, gemensamma bedömningar och analyser som tar hänsyn till risker, satsningar på att nå goda resultat genom kollektiva, systemomfattande åtgärder, och större ansvarsskyldighet. EU och dess medlemsstater efterlyser samarbetsbaserade, sektorsöverskridande humanitära insatser som inbegriper medverkan av berörda regeringar, FN-organ, icke-statliga organisationer, den internationella rödakors- och rödahalvmånerörelsen, den privata sektorn, trosbaserade organisationer och andra grupper, på grundval av varje sektors komparativa fördelar.
16. Det lokala egenansvaret och ledarskapet spelar en avgörande roll. Humanitärt bistånd bör tillhandahållas så lokalt som möjligt och så internationellt som nödvändigt, med full respekt för de humanitära principerna. Det är mycket viktigt att kapacitetsuppbyggnad sker och att lokala aktörer ges egenmakt. När så är möjligt kommer vi att främja olika sätt på vilka lokala aktörer kan ges bättre förmåga att förutse och minska risker, och förbereda för och reagera vid kriser.
17. Innovativa tillvägagångssätt, partnerskap, finansiering och teknik samt utnyttjande av vetenskap och forskning är viktiga faktorer när det gäller att se till att insatserna för att bemöta ökande humanitära behov är effektiva och ändamålsenliga. Den digitala revolutionen kan främja öppenhet och ansvarsskyldighet, särskilt gentemot berörda personer. EU och dess medlemsstater stöder samarbete mellan olika berörda aktörer i syfte att ta till vara erfarenheter från den privata sektorn och den akademiska världen som kan stimulera effektiv och efterfrågad humanitär innovation.

Investering i humanitärt arbete

18. EU och dess medlemsstater välkomnar rapporten från högnivåpanelen för finansiering av humanitärt stöd och dess betoning av vikten av att minska de humanitära behoven, fördjupa och bredda resursbasen och förbättra biståndsgivningen.
19. EU och dess medlemsstater välkomnar de generösa bidragen från andra givare, och uppmuntrar alla stater att bära sin andel av ansvaret för det humanitära arbetet i enlighet med sin kapacitet och med utgångspunkt i de humanitära principerna. EU och dess medlemsstater uppmuntrar till ett breddande av finansieringsbasen, bland annat genom en starkare medverkan av medborgare, det civila samhället, den privata sektorn, islamisk social finansiering och multilaterala utvecklingsbanker, inom deras respektive mandat, och på andra sätt.
20. EU och dess medlemsstater välkomnar den stora uppgörelsen mellan givare och humanitära organisationer och uppmuntrar båda sidorna att vidta de reformer som krävs för att säkerställa att finansieringen används på det mest ändamålsenliga och effektiva sättet, med fullständig öppenhet och ansvarsskyldighet gentemot både de berörda personerna och skattebetalarna. EU och dess medlemsstater uppmuntrar FN att bli klar med genomförandet av förändringsagendan och gå mot en modell med mer samarbetsbaserad effektivitet och kollektiva resultat.

Genomförande och rapportering

21. För att världstoppmötet om humanitära frågor ska bli framgångsrikt krävs det att alla berörda parter i god tid genomför sina åtaganden. EU och dess medlemsstater efterlyser ett starkt ledarskap från FN:s sida för att säkerställa en inkluderande, ansvarig, öppen och effektiv uppföljning. Vi kommer regelbundet att rapportera om hur våra åtaganden har genomförts och uppmuntrar alla andra berörda parter att göra detsamma.